

PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY

Poslanecká sněmovna

2016

VII. volební období

**Pozměňovací návrh Karla Fiedlera, Jiřího Junka,
Zuzky Bebarové Rujbrové, Pavla Plzáka, Pavlíny
Nytrové, Milady Halíkové a Leo Luzara**

**k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon
č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění
pozdějších předpisů**

(sněmovní tisk č. 783)

Předkládá:

K názvu zákona

1. Na konci názvu zákona se doplňují slova „, a zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů“.

Označení části zákona (čl. I a II)

2. Článek I a II se označují jako „Část první“, jejíž nadpis zní:
„Změna zákona o pomoci v hmotné nouzi“.

K čl. I

3. Za bod 11 se vkládá nový bod 11a, který zní:

„V § 42 odst. 3 zní:

„Doplatek na bydlení se poskytuje v peněžní formě. Doplatek na bydlení nebo jeho část lze použít bez souhlasu příjemce k přímé úhradě nákladů na bydlení, a to tak, že plátce doplatku jej poukazuje pronajímateli nebo poskytovateli služeb nebo poskytovateli energií. V případě, že vlastník jednotky jako poskytovatel služeb neuhradil společenství vlastníků jednotek zálohu za služby spojené s užíváním bytu a příspěvek do fondu oprav, považuje se pro účely tohoto zákona za poskytovatele služeb nájemci společenství vlastníků jednotek.““

Změna zákona o státní sociální podpoře

4. Za čl. II se vkládá nová část druhá, která zní:

Část druhá

Změna zákona o státní sociální podpoře

Čl. III

Zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění zákonů č. 137/1996 Sb., č. 132/1997 Sb., č. 242/1997 Sb., č. 91/1998 Sb., č. 158/1998 Sb., č. 360/1999 Sb., č. 118/2000 Sb., č. 132/2000 Sb., č. 155/2000 Sb., č. 492/2000 Sb., č. 271/2001 Sb., č. 151/2002 Sb., č. 320/2002 Sb., č. 125/2003 Sb., č. 424/2003 Sb., č. 438/2003 Sb., č. 453/2003 Sb., č. 53/2004 Sb., č. 237/2004 Sb., č. 315/2004 Sb., č. 436/2004 Sb., č. 562/2004 Sb., č. 124/2005 Sb., č. 168/2005 Sb., č. 204/2005 Sb., č. 218/2005 Sb., č. 377/2005 Sb., č. 381/2005 Sb., č. 552/2005 Sb., č. 109/2006 Sb., č. 112/2006 Sb., č. 113/2006 Sb., č. 115/2006 Sb., č. 134/2006 Sb., č. 189/2006 Sb., č. 214/2006 Sb., č. 585/2006 Sb., č. 213/2007 Sb., č. 261/2007 Sb., č. 269/2007 Sb., se zapracovanými změnami dle nařízení vlády č. 367/2007 Sb., ve znění zákonů č. 379/2007 Sb., č. 129/2008 Sb., č. 239/2008 Sb., č. 305/2008 Sb., č. 306/2008 Sb., č. 382/2008 Sb., č. 414/2008 Sb., se zapracovanými změnami dle nařízení vlády č. 449/2008 Sb., ve znění zákonů č. 227/2009 Sb., č. 281/2009 Sb., č. 326/2009 Sb., č. 362/2009 Sb., se zapracovanými změnami dle nařízení vlády č. 461/2009 Sb., ve znění zákonů č. 346/2010 Sb., č. 347/2010 Sb., se zapracovanými změnami dle nařízení vlády č. 414/2010 Sb., ve znění zákonů č. 427/2010 Sb., č. 73/2011 Sb., č. 364/2011 Sb.,

č. 366/2011 Sb., č. 375/2011 Sb., se zapracovanými změnami dle nařízení vlády č. 408/2011 Sb., ve znění zákonů č. 428/2011 Sb., č. 458/2011 Sb., č. 331/2012 Sb., č. 399/2012 Sb., č. 401/2012 Sb., se zapracovanými změnami dle nařízení vlády č. 482/2012 Sb., ve znění zákonů č. 48/2013 Sb., č. 267/2013 Sb., č. 303/2013 Sb., č. 306/2013 Sb., zákonného opatření č. 344/2013 Sb., se zapracovanými změnami dle nařízení vlády č. 440/2013 Sb., ve znění zákonů č. 64/2014 Sb., č. 101/2014 Sb., č. 250/2014 Sb., č. 252/2014 Sb., č. 253/2014 Sb., se zapracovanými změnami dle nařízení vlády č. 327/2014 Sb., ve znění zákonů č. 332/2014 Sb., č. 377/2015 Sb., se zapracovanými změnami dle nařízení vlády č. 395/2015 Sb., ve znění zákonů č. 137/2016 Sb. a č. 298/2016 Sb., se mění takto:

„1. V 59 odst. 7 zní:

„Příspěvek na bydlení nebo jeho část lze použít bez souhlasu příjemce k přímé úhradě nákladů na bydlení, a to tak, že plátce příspěvku jej poukazuje pronajímateli nebo poskytovateli služeb nebo poskytovateli energií. V případě, že vlastník jednotky jako poskytovatel služeb neuhradil společenství vlastníků jednotek zálohu za služby spojené s užíváním bytu a příspěvek do fondu oprav, považuje se pro účely tohoto zákona za poskytovatele služeb nájemci společenství vlastníků jednotek.“

K (původnímu) čl. III (účinnost)

5. Na konci článku III se doplňují slova „s výjimkou ustanovení čl. I bodu 11a a čl. III bodu 1, která nabývají účinnosti patnáctým dnem po vyhlášení tohoto zákona“.

Odůvodnění návrhu:

V praxi jsou známy případy, kdy spekulanti nakupují byty za účelem pronájmu lidem v hmotné nouzi. Přestože nájemci hradí řádně nájemné a zálohové platby za služby (teplo, vodu) i příspěvky do fondu oprav prostřednictvím příspěvku na bydlení a doplatku na bydlení pronajímatelům, pronajímatelé si finanční prostředky ponechávají a z peněz z dávek nehradí náklady za služby a příspěvky do fondu oprav společenství vlastníků jednotek. Celému domu následně hrozí odpojení od dodávek vody a tepla, zbývajícím obyvatelům domu musejí sami hradit vyšší zálohy a příspěvky tak, aby ztrátu vyrovnali, případně hrozí zadlužení společenství vlastníků jednotek.

Na tento problém upozorňuje mimo jiné materiál Identifikace problémů v oblasti bydlení, které vyplynuly při poskytování dávek na bydlení.

Podle navrhované právní úpravy bude moci Úřad práce popsany problém řešit tak, že bude příspěvek na bydlení a doplatek na bydlení či jejich část posílat přímo společenství vlastníků jednotek na úhradu konkrétní částky za služby či příspěvků do fondu oprav, a to tehdy, pokud se na základě potvrzení společenství vlastníků jednotek dozví, že vlastník bytu platby nehradí. Následně úřad práce může považovat za poskytovatele služeb společenství vlastníků jednotek a poukazovat mu příspěvek na bydlení či doplatek na bydlení nebo jejich část s využitím tzv. přímé úhrady nákladů na bydlení.

Úřad práce obvykle přistupuje k přímé úhradě nákladů na bydlení (tedy k zasílání dávek na bydlení pronajímateli nebo poskytovateli služeb), pokud příjemce dávky neumí s dávkou hospodařit a nehradí z ní náklady na bydlení. Přímá úhrada tedy zamezuje využití dávky k jinému účelu, než byla poskytnuta. I pokud příjemce dávky umí s dávkou hospodařit a zasílá ji pronajímateli k úhradě nákladů na bydlení, je na místě zvolit přímou úhradu, pokud dávka fakticky (materiálně) neplní svůj účel a nezajišťuje bydlení (včetně služeb) nájemci, tedy pokud pronajímatel nehradí z dávky zálohy za služby. V takovém případě je třeba zasílat dávku poskytovateli služeb, za kterého bychom považovali společenství vlastníků jednotek.

Přestože nájemní smlouva zpravidla obsahuje závazek pronajímatele zajišťovat plnění spojená s užíváním bytu nájemci (schází-li takové ujednání, pak pronajímatel automaticky musí zajišťovat nezbytné služby) a závazek nájemce poskytovat pronajímateli za zajištění služeb odpovídající zálohy nebo náklady za služby, je třeba v daném případě primárně zajistit, aby dávky na bydlení plnily svůj účel (tak tomu nebude, pokud budou zasílány pronajímateli, který nehradí zálohy společenství vlastníků jednotek). Pokud by se vlastník bytu následně domáhal splnění závazku nájemce k úhradě služeb spojených s užíváním bytu žalobou, neměl by uspět, jelikož sám neplnil své povinnosti vůči společenství vlastníků jednotek a zjevně zneužil práva nepožívá právní ochrany.

Pro zajištění co nejrychlejšího naplnění účelu změny právní úpravy (řádného využití dávek na bydlení a předcházení riziku omezení dodávek energií) se navrhuje dřívější účinnost oproti zákonu (patnáctým dnem po vyhlášení).